

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **ŠAFAŘÍK Denis**

Obor: Herectví ALD

OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Jiří Havelka, Ph.D.

Denis Šafařík při hledání tématu pro svou bakalářskou práci nevyslyšel (mnohdy kontraproduktivní) volání po originalitě a rozhodl se reflektovat uplynulé studijní roky na DAMU z pohledu studenta herectví. To pokládám za naprosto relevantní přístup přirozeně vyplývající z ukončení tříletého tápání, z jistého prvního bilančního zastavení. (Poměrně originální však zůstává minimálně název práce „A osel funěl na mé herectví“ vycházející z názvu inscenace nazkoušené pro Divadlo Komédie).

Při čtení odevzdané práce se tak stáváme svědky Šafaříkova postupného souboje s improvizací, pantomimou, psychologickým realismem, autorským divadlem i vstupem na profesionální scénu. (Právě ono zmíněné Divadlo Komédie).

Text je čtivý neboť v sobě nese jakýsi mírný nadhled (i když ten si tam možná projektuje oponent sám), osobní zkušenosti a poznatky jsou dokumentovány odbornou literaturou (přirozeně zaměřenou na herectví – tedy D. Donnellan, G. Banu, K.S. Stanislavskij atd.) a až na výjimky (například citace Hermanna Hesseho: „Vždyť jsem nechtěl nic než pokusit se žít to, co se samo ze mne dralo ven“) působí zcela patřičně. Poznámky pod čarou jsou patřičně ozdrojovány a až na pár překlepů (obiv – odív) nelze práci po formální stránce nic vytknout.

Po obsahové stránce práce „nepřináší žádná nová zjištění“, jak nás ostatně sám diplomant v závěru ujišťuje: „...a nebylo to ani cílem. Pokud těchto pár stran něco odtajňuje, tak jen můj pohled na divadlo a tvorbu samotnou, ukazuje mé myšlení, TADY a TEĎ.“

Do jisté míry by tak nebylo o čem posudek psát, je zde však jeden faktor, který myslím dává celé snaze (Samozřejmě krom zákonem nařízené povinnosti k ukončení bakalářského stupně studia) velký smysl.

Celek této práce působí do jisté míry terapeuticky. (Ne nadarmo Denis sám zmiňuje jako jedno z prvních reflektovaných školních setkání rodinné konstelace při workshopu se Simonou Babčákovou.)

Student jako by v rámci postupné reflexe přidával na upřímnosti a skutečně nás (vedle vyrovnávání se s hereckými strachy, bloky a nejistotami) vzal na

transformační cestu od exhibicionismu ke kolektivnosti, od „Já“ k „My“ a pak zpět k hereckému „Já“ ve zcela nové konfiguraci.

Existují momenty, kdy bychom mohli sebejistotu studenta závidět: „Se svým autorským příběhem jsem byl spokojený“, případně: „Mojí snahou bylo tento rys akcentovat, a to se myslím, povedlo.“ Existují však také momenty až bolestivých pochyb: „Prvně jsem si přiznal, že na to sám nestačím“, případně: „Zrealizovat nápad bylo nemožné pod cenzurou vlastní nedostatečnosti.“ Zkrátka jednotlivé kapitoly s vysokou mírou upřímnosti („Soutěživost byla větší část studia mým hnacím motorem“) prochází osobní selhávání, úspěchy, propady, zmatky a ideály v nekonečné sebepoznávací spirále s cílem dosáhnout vysněného ideálu – jevištní svobody.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

Otázky:

- Navazuji na poslední větu posudku. V závěru jedné kapitoly píšete: „Svoboda na jevišti začala být ideálem“...co pro vás sousloví „svoboda na jevišti“ přesně znamená?
- Je pro vás svoboda mimo jeviště zcela jinou kategorií než svoboda jevištní?
- V části zabývající se prací na monolozích pod vedením Csongora Kassaie píšete: „...vnímal jsem činoherní přístup k herectví jako něco, co je zakázané.“ Jak si definujete činoherní herectví? Pokuste se pojmenovat, odkud se ve vás vzal pocit, že je to „zakázané“?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum:

.....

p o d p i s